DELEGIRANI SKLEP KOMISIJE (EU) 2016/310

z dne 26. novembra 2015

o enakovrednosti veljavnega režima solventnosti za zavarovalnice in pozavarovalnice na Japonskem z režimom iz Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2009/138/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) ([1]) ter zlasti člena 172(4) in člena 227(5) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva 2009/138/ES vzpostavlja režim solventnosti, ki temelji na tveganju, za zavarovalnice in pozavarovalnice v Evropski uniji. Direktiva 2009/138/ES se bo za zavarovatelje in pozavarovatelje v Uniji začela v celoti uporabljati 1. januarja 2016.

(2) Komisija lahko v skladu s členom 311 Direktive 2009/138/ES sprejme delegirane akte, določene v navedeni direktivi, tudi pred datumom njene uporabe.

(3) Člen 172 Direktive 2009/138/ES se nanaša na enakovrednost režima solventnosti tretje države ali jurisdikcije, ki se uporablja za pozavarovalne dejavnosti podjetij s sedežem v navedeni tretji državi. Pozitivna ugotovitev glede enakovrednosti omogoča, da se pozavarovalne pogodbe, sklenjene s podjetji s sedežem v navedeni jurisdikciji, obravnavajo enako kot pozavarovalne pogodbe, sklenjene s podjetji, ki so pridobila dovoljenje v skladu z navedeno direktivo.

(4) Člen 172(4) Direktive 2009/138/ES določa ugotovitev začasne enakovrednosti za določeno obdobje za tretje države ali jurisdikcije, v katerih režim solventnosti za pozavarovanje izpolnjuje določena merila. Ugotovitev začasne enakovrednosti je veljavna do 31. decembra 2020 z možnostjo podaljšanja za največ eno leto, kakor je določeno v členu 172(5).

(5) Člen 227 Direktive 2009/138/ES se nanaša na enakovrednost zavarovateljev iz tretjih držav, ki so del skupin s sedežem v Uniji. Pozitivna ugotovitev glede enakovrednosti takšnim skupinam omogoča, da v primeru odobritve metode odbitkov in združevanja kot metode konsolidacije za skupinsko poročanje za izračun zahtevane solventnosti skupine in primernih lastnih sredstev namesto izračuna na podlagi Direktive 2009/138/ES upoštevajo izračun kapitalskih zahtev in razpoložljivega kapitala (lastnih sredstev) po pravilih tretje države.

(6) Člen 227(5) Direktive 2009/138/ES določa ugotovitev začasne enakovrednosti za določeno obdobje za tretje države ali jurisdikcije, v katerih režim solventnosti za zavarovanje izpolnjuje določena merila. Ugotovitev začasne enakovrednosti velja za obdobje 10 let z možnostjo podaljšanja.

(7) Za oceno začasne enakovrednosti v skladu s členom 172(4) Direktive 2009/138/ES in začasne enakovrednosti v skladu s členom 227(5) Direktive 2009/138/ES je treba proučiti več meril. Ta vključujejo določene skupne zahteve, zlasti glede veljavnega režima solventnosti ter pooblastil, virov in pristojnosti nadzornika. Druga merila se pri obeh vrstah enakovrednosti razlikujejo, zlasti tista v zvezi s približevanjem k popolnoma enakovrednemu režimu, izmenjavo informacij z nadzornimi organi ter varovanjem poslovnih skrivnosti.

([1]) UL L 335, 17.12.2009, str. 1.

(8) Japonski režim solventnosti je določen v Zakonu o poslovanju zavarovalnic (*Insurance Business Act*) in Odloku o poslovanju zavarovalnic (*Insurance Business Ordinance*), kakor je bil nazadnje spremenjen leta 2010. Za podeljevanje dovoljenj zavarovateljem obstaja celovit režim licenciranja. Za opravljanje poslov pozavarovanja na Japonskem je potrebna licenca za neživljenjsko zavarovanje. Standardi upravljanja, upravljanja s tveganji in razkritja so delno določeni v nadzornih smernicah Japonske agencije za finančne storitve (*Japan Financial Services Agency*). Nadzorne smernice nimajo zakonske veljavnosti, vendar jih skrbno spremlja Japonska agencija za finančne storitve, ki je pooblaščena za nalaganje popravnih ukrepov, če meni, da je to ustrezno.

(9) Evropski organ za zavarovanje in poklicne pokojnine (v nadaljnjem besedilu: EIOPA) je marca 2015 v skladu s členom 33(2) Uredbe (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) Komisiji svetoval v zvezi z veljavnim regulativnim in nadzornim sistemom za zavarovalnice in pozavarovalnice na Japonskem. EIOPA je pozneje Komisiji prav tako pomagal in ji svetoval v zvezi z oceno japonskega zavarovalniškega sektorja na podlagi člena 227(5) Direktive 2009/138/ES. Ocena Komisije temelji na informacijah, ki jih je predložil EIOPA.

(10) Japonska ima neodvisnega zavarovalniškega nadzornika, tj. Japonska agencija za finančne storitve, s potrebnimi pooblastili in viri za opravljanje svojih nalog. Leta 2013 je imela Japonska agencija za finančne storitve približno 100 uslužbencev, katerih polni delovni čas je bil namenjen zavarovalniškemu nadzoru, poleg tega so bili na voljo tudi drugi uslužbenci v organizaciji. Preiskovalna pooblastila vključujejo inšpekcijske preglede na kraju samem, sankcije pa upravne odredbe, s katerimi lahko agencija zahteva tudi odvzem licence, in posamezne sankcije. Japonska agencija za finančne storitve lahko spis preda tudi državnim tožilcem.

(11) Zavarovatelji in pozavarovatelji morajo Japonski agenciji za finančne storitve predložiti obširna poročila, Japonska agencija za finančne storitve pa ima obsežna pooblastila za prestrukturiranje ali likvidacijo zavarovateljev in pozavarovateljev v težavah, ki jih je dejansko uporabila za reševanje številnih življenjskih zavarovateljev, ki so bili v zadnjih desetletjih v hudih težavah.

(12) Japonska agencija za finančne storitve ima sklenjene številne dogovore o sodelovanju z drugimi nadzorniki po vsem svetu. Od leta 2011 je podpisnica večstranskega memoranduma o soglasju Mednarodnega združenja zavarovalniških nadzornikov o izmenjavi informacij. Sklenila je številne dvostranske ali večstranske sporazume o sodelovanju z drugimi nadzorniki, vključno z več nadzorniki v Uniji.

(13) Uslužbenci Japonske agencije za finančne storitve morajo spoštovati stroge zahteve o varovanju poslovnih skrivnosti. Pravila in prakse Japonske agencije za finančne storitve ustrezno varujejo zaupne informacije, ki jih zagotovijo tuji nadzorniki. Vsi sedanji ali nekdanjih uslužbenci Agencije morajo vse informacije, ki jih prejmejo med opravljanjem svojih dolžnosti, obravnavati kot zaupne. Nepooblaščeno razkritje lahko privede do disciplinskih sankcij, kazenskih preiskav in kaznovanja. Informacije, prejete od tujih nadzornikov in označene kot zaupne, so obravnavane temu ustrezno in bodo uporabljene izključno za namene, dogovorjene s tujim nadzornikom.

(14) Vrednotenje sredstev za življenjske in neživljenjske zavarovalnice se opravi v skladu z japonskimi splošno sprejetimi računovodskimi načeli. Skoraj vsa sredstva se vrednotijo po pošteni vrednosti. V določenih okoliščinah se nekatere kategorije sredstev (kot so obveznice in posojila) vrednotijo po knjigovodski vrednosti. Kadar se sredstva vrednotijo po nabavni vrednosti, se večina nerealiziranih dobičkov in izgub upošteva pri določanju razpoložljivih lastnih sredstev. Zavarovalno-tehnične rezervacije življenjskega in dolgoročnega neživljenjskega zavarovanja se diskontirajo. Diskontno stopnjo, ki se uporabi za diskontiranje zavarovalno-tehničnih rezervacij, v rednih časovnih presledkih določa Japonska agencija za finančne storitve. Od datuma pogodbe je mogoče zavarovalno-tehnične rezervacije oceniti le navzgor (nikoli niso vrednotene nižje od vrednosti, določene na datum pogodbe). Tako se tržna in druga gibanja, ki bi lahko povzročila zmanjšanje zavarovalno-tehničnih rezervacij (kot je zvišanje obrestnih mer), ne upoštevajo. Od zavarovalnic se tudi zahteva, da v vsakem poslovnem letu opravijo analizo prihodnjih denarnih tokov z vidika ustreznosti zavarovalno-tehničnih rezervacij in da po potrebi zberejo dodatne rezerve.

(15) Pri življenjskih in neživljenjskih zavarovalnicah se lahko nadzorni posegi sprožijo s prekoračitvijo treh različnih pragov, opredeljenih kot različni deleži minimalnega kapitala (*Solvency Margin Ratios*), ki so izraženi kot razmerje med dvakratnikom lastnih sredstev in kapitalsko zahtevo, poimenovano skupno tveganje (*Total Risk*). Metrika skupnega tveganja zajema zavarovalna tveganja, obrestna in tržna tveganja, operativno tveganje in tveganje katastrofe. Za tveganje katastrofe in tveganje minimalnega jamstva so sprejemljivi notranji modeli. Japonska agencija za finančne storitve je pooblaščena, da naloži določene popravne ukrepe tudi, če najvišji prag za nadzorni poseg (delež minimalnega kapitala nad 200 %) ni presežen, na primer tako, da od zavarovateljev

([1]) Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).

zahteva sprejetje ukrepov za izboljšanje njihove dobičkonosnosti, kreditnega tveganja, tveganja za stabilnost in likvidnostnega tveganja. Če je delež minimalnega kapitala pod 0 %, lahko Japonska agencija za finančne storitve tudi začasno odredi popolno ali delno prenehanje poslovanja.

(16) Na podlagi načrta za upravljanje s tveganji v podjetjih morajo japonski zavarovatelji s tveganji upravljati individualno in celovito. Zavarovatelji morajo s tveganji upravljati sistematično in celovito. To zajema proučitev, ali so obravnavana relevantna tveganja, preverjanje objektivnosti in ustreznosti standardov za količinsko opredelitev ter analizo prihodnje kapitalske ustreznosti glede na vprašanja, povezana s srednje- in dolgoročnimi poslovnimi strategijami in poslovnim okoljem. Japonska agencija za finančne storitve od zavarovateljev zahteva tudi, da opravijo lastno oceno tveganja in solventnosti ter poročajo o svojih rezultatih upravnemu odboru.

(17) Japonski zavarovatelji morajo v skladu z zakonom Japonski agenciji za finančne storitve predložiti polletna in letna poslovna poročila. Poleg tega mora zavarovatelj vsako leto pripraviti nekatere obrazložitvene dokumente in jih hraniti na svojem sedežu, kjer so na voljo javnosti.

(18) Japonski režim solventnosti se razvija. Leta 2010 so bile uvedene kapitalske zahteve na ravni skupine. Japonska od leta 2011, ko je EIOPA začel ocenjevati enakovrednost japonskega nadzornega sistema v povezavi s členom 172 Direktive 2009/138/ES, izvaja reforme, ki bodo izboljšale njen režim solventnosti. V letih 2011, 2012 in 2014 je bilo pripravljenih več poročil in izvedenih več preskusov na terenu o bilanci stanja na podlagi ekonomskega vrednotenja. Na podlagi predlogov sprememb je mogoče sklepati, da se bo s prihodnjim razvojem japonski režim solventnosti še bolj približal tistemu iz Direktive 2009/138/ES.

(19) Na podlagi te ocene bi bilo treba za japonski režim solventnosti za zavarovalnice in pozavarovalnice šteti, da izpolnjuje merila za začasno enakovrednost iz člena 172(4) Direktive 2009/138/ES in začasno enakovrednost iz člena 227(5) Direktive 2009/138/ES.

(20) Obdobje začasne enakovrednosti, določeno s tem sklepom, se konča 31. decembra 2020 v skladu s členom 172(5) Direktive 2009/138/ES.

(21) Obdobje začasne enakovrednosti, določeno s tem sklepom, bi moralo trajati deset let v skladu s členom 227(6) Direktive 2009/138/ES –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Veljavni režim solventnosti na Japonskem, ki se uporablja za pozavarovalne dejavnosti podjetij s sedežem na Japonskem in ga ureja Zakon o poslovanju zavarovalnic, se šteje za začasno enakovrednega režimu iz naslova I Direktive 2009/138/ES.

Obdobje začasne enakovrednosti iz prvega odstavka se konča 31. decembra 2020.

Člen 2

Veljavni režim solventnosti na Japonskem, ki se uporablja za zavarovalne dejavnosti podjetij s sedežem na Japonskem in ga ureja Zakon o poslovanju zavarovalnic, se šteje za začasno enakovrednega režimu iz poglavja VI naslova I Direktive 2009/138/ES.

Začasna enakovrednost iz prvega odstavka velja za obdobje 10 let od 1. januarja 2016.

Člen 3

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 26. novembra 2015

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER